

Ручи отъ смазани гроздове
Поройна, мътна кръвь.

Вижъ какъ се въ тъмнитѣ чебури
Тя мята и шурти. . .
А песень, дружно въ хоръ подзета,
Низъ дворове ехти.

—Зла зима иде, ала иде
Не зло да прокоби;
Съсъ нея, подиръ нея идатъ
Седѣнки, веселби.

Зла зима иде! Ще я срещнемъ
Ний съ чашитѣ въ ржка:
Годежи, сватби тя ни носи —
А скърби поврага!

Потъта на грижния работникъ,
На гроздето кръвьта,
Отъ тяхъ да се роди е Господь
Урекълъ радостъта!

Прѣзъ лѣто работи, прѣзъ зима
Се весели и пѣй. . .
Ей весели сж веселбитѣ,
Къдѣ се вино лѣй!

